

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.X.10.295/2019/7.

A tanács tagjai: . Stark Marianna a tanács elnöke, előadó bíró

. Tanczos Rita bíró

é dr. Csernay Krisztina bíró

A felperes: felperes neve

...

A felperes képviselője: Dr. Lieszkovszky Éva ügyvéd

...

Az alperes: alperes neve

...

Az alperes képviselője: Dr. Holecz Csilla ügyvéd

...

A per tárgya: kártérítés megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat:

Tatabányai Törvényszék 2.Mf.20.094/2018/4.

Az elsőfokú bíróság határozata:

Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 8.M.353/2017/24.

Rendelkező rész

A Kúria a Tatabányai Törvényszék 2.Mf.20.094/2018/4. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, a Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 8.M.353/2017/24. számú ítéletét megváltoztatja és kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg további 371.170,- (háromszázhetvenegyezer-százhetven) Ft jövedelempótló kártérítést a felperes részére, és ezzel az alperes marasztalásának összegét 742.340,- (hét száznegyvenkettőezer-háromszáznegyven) Ft-ra és az elsőfokú ítélet szerinti kamataira felemeli.

A Kúria kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 60.000,- (hatvanezer) Ft együttes elsőfokú, másodfokú és felülvizsgálati eljárási költséget.

A 89.100,- (nyolcvankilencezer-száz) Ft elsőfokú, 29.700,- (huszonkilencezer-hétszáz) Ft másodfokú és 37.100,- (harminchétezer-száz) Ft felülvizsgálati eljárási költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A tényállás

- [1] A felperes közalkalmazotti jogviszonyban állt az alperessel, 1985. szeptember 1-től óvónő munkakörben dolgozott a ... óvodában. A felperes alperessel fennálló közalkalmazotti jogviszonya közös megegyezéssel 2014. augusztus 31-én szűnt meg. A felperes 2014. szeptember 1-től óvónőként dolgozott a ... Napközi Otthonos Óvodában.
- [2] 2014. év elején az egyéb érdekelt az intézményvezetőket tájékoztatta a pedagógusok előmeneteli rendszeréről és a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (Kjt.) közművelődési intézményekben történő végrehajtásáról rendelkező 326/2013. (VIII.30.) Kormányrendelet 36. § (3) bekezdésében foglaltakról, amely a Pedagógus II. fokozatba soroláshoz szükséges rendkívüli eljárásról rendelkezett. Ez egy egyszeri jogszabályi lehetőség volt, ezt követően már csak általános minősítési eljárásban kerülhetett sor a Pedagógus II. minősítés megszerzésére, az általános minősítési eljárásban eltérő követelményeket kellett a pedagógusoknak teljesíteni, mint a rendkívüli minősítési eljárásban.
- [3] A rendkívüli minősítési eljárásban való részvételhez szükséges volt, hogy az intézményvezető a jogszabályi feltételeknek megfelelő pedagógusok számára az e-portfólió felületére történő regisztrálást, belépést 2014. április 30-ig engedélyezze, melyről az alperesi intézményvezető tudomással rendelkezett.
- [4] A felperes a rendkívüli minősítési eljárásban való részvételhez szükséges előfeltételekkel, így pedagógus szakvizsgával és legalább 14 év szakmai gyakorlattal rendelkezett, melyről az alperesi intézményvezető szintén tudomással rendelkezett. A felperes az óvodapedagógusi diplomáját 1988-ban szerezte meg az Apáczai Csere János Tanítóképző Főiskola Soproni Óvónőképző Intézetében. A pedagógus szakvizsgáját 2005-ben szerezte meg a Debreceni Egyetem Hajdúböszörményi Pedagógia Főiskolai Karán.
- [5] A felperes 2014. február hónapban az intézményvezető kérésére leadta az általa szükségesnek vélt adatait a rendkívüli minősítési eljárásban történő részvételhez. 2014. márciusban a felperes rákérdezésére az alperesi intézményvezető arról tájékoztatta, hogy nem felel meg a felperes a jogszabályi feltételeknek. Felperes ezt követően kérte, hogy járjon utána, hogy mi ennek az oka. Erről a 2014. április 30-i határidő lejártáig az alperes nem adott tájékoztatást.
- [6] Az egyéb érdekelt részéről valamennyi intézményvezető részére kiküldött tájékoztatás szerint az intézményvezetőknek volt jogosultsága az általa vezetett intézmény vonatkozásában a jogszabályi feltételeknek megfelelő pedagógusok számára az e-portfólió felületére történő regisztráció, belépés engedélyezésére. Az adott felületen a pedagógusok két blokkban kerültek feltüntetésre, az egyikben azok, akik a KIR Nyilvántartásban rögzített adataik alapján jogosultak voltak a 2014. évi rendkívüli eljárásban való részvételre. A felperes nevének ennek a blokkban kellett volna szerepelni, hiszen rendelkezett a feltételekkel. A KIR Nyilvántartásban rögzített adatok helyességéért az intézményvezető tartozott felelősséggel. A regisztráció engedélyezésére úgy kerülhetett volna sor, hogy az intézményvezető a felső blokkban szereplő pedagógus esetében az engedélyezés gombra kattint és így tudta volna engedélyezni a felperes számára a portfólió felületén történő regisztrációt. Ez a gyakorlatban azt jelentette volna, hogy az engedélyezést követően a felperes személyes e-mail címére kellett volna kapnia egy elektronikus üzenetet az egyéb érdekelttől a portfólió feltöltésével kapcsolatban. A felperes ilyen elektronikus üzenetet nem kapott, melynek következtében elesett annak lehetőségétől, hogy portfólióját feltöltve 2015. január 1-től Pedagógus II. fokozatba kerüljön. Csak később, 2017. január 1-től kerülhetett Pedagógus II. fokozatba, melyhez az általános minősítési eljárásban kellett részt vennie.
- [7] Mivel a felperes 2014-ben a rendkívüli minősítési eljárásban kívánt részt venni, ezért 2014. április 30-ig nem jelentkezett a 2015. évi általános minősítési eljárásra. Új munkahelyén az óvodavezető segítségével megpróbált utólag, 2014 novemberében jelentkezni, de nem járt sikerrel a

jogszabályban meghatározott szigorú határidők miatt. 2015. évben jelentkezési lappal jelentkezett a 2016. évi általános eljárásban történő részvételre. Ebben a minősítési eljárásban az elvárt követelményeknek megfelelt, ez többek között azt is jelenti, hogy a portfólióját elfogadták, ezért történt a magasabb fokozatba való besorolása 2017. január 1. napjával.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

- [8] A felperes kereseti kérelmében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (Mt.) 166. § (1) bekezdése, valamint az Mt. 167. § (1) bekezdése alapján 742.340,- forint kártérítés megfizetésére, valamint ezen összeg után 2016. december 4-től kezdődően a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamat megfizetésére. Hivatkozása szerint a 2013. szeptember 1-től hatályos 326/2013. (VIII.30.) kormányrendelet alapvetően alakította át a pedagógusok minősítési rendszerét. A Kormányrendelet akkor hatályos 36. § (3) bekezdése értelmében a pedagógus szakvizsgával és 14 év szakmai gyakorlattal rendelkező pedagógusok 2014. április 30-ig kérelmezheték a Pedagógus II. fokozatba 2015. január 1-től történő besorolásukat. Az alperesi intézmény vezetőjének mulasztása, nem megfelelő eljárása miatt kára keletkezett, mivel 2015. január 1. helyett csak 2017. január 1-től kerülhetett a magasabb, Pedagógus II. fokozat, így illetménye is ettől az időponttól emelkedett az új besorolásnak megfelelően.
- [9] Az alperes ellenkérelmében a felperes keresetének elutasítását kérte. Hivatkozása szerint a felperes egyetlen alkalommal sem kérte az alperestől, hogy kezdeményezze a Pedagógus II. fokozatba történő besorolását az egyéb érdekeltnél. Hivatkozott továbbá arra, hogy a felperes nem tett eleget a kárenyhítési kötelezettségének, mivel lehetősége lett volna 2014. évben jelentkezni a 2015. évi általános minősítési eljárásban történő részvételre. Arra is hivatkozott, miszerint a kárt a felperes kizárólagos és elháríthatatlan magatartása okozta.

Az első- és másodfokú bíróság határozata

- [10] A Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 8.M.353/2017/24. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperes részére 371.170,- forint jövedelempótló kártérítést, valamint ezen összeg után 2016. december 4. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát. Rendelkezett arról, hogy a felek a költségüket maguk viselik és az eljárás során felmerült 44.540,- forint eljárási illetéket az állam viseli.
- [11] A közigazgatási és munkaügyi bíróság határozata indokolásában megállapította azt, hogy a felperesnek nem kellett jelentkezési lapot benyújtania a 2014. évi rendkívüli minősítési eljárásban történő részvételhez. Megállapította továbbá azt is, hogy valamennyi intézményvezető tájékoztatást kapott az egyéb érdekelttől a rendkívüli minősítési eljárás menetéről. A felek egybehangzó nyilatkozata alapján megállapította azt is, hogy a felperes az alperesi intézményvezető által rögzített adatok alapján a KIR rendszerben a nem engedélyezhető blokkban szerepelt. Az alperesi intézményvezető a 2014. április 30-i határidő lejártát megelőzően ezt megmutatta a felperesnek az internetes felületen, mely szerint a felperes nem volt engedélyezhető. Ezt követően az intézményvezető még a határidő lejártát megelőzően felhíva az egyéb érdekeltt, hogy tájékozódjon arról, hogy a felperes miért a nem engedélyezhető blokkban szerepelt.
- [12] A közigazgatási és munkaügyi bíróság mindezen körülményeket értékelve arra a jogkövetkeztetésre jutott, hogy az alperes kártérítési felelőssége az Mt. 166. § (1) bekezdése alapján fennáll, mert az alperes a felperes munkaviszonyával összefüggésben kárt okozott a felperesnek. Mivel a munkáltató kárfelelőssége objektív és a munkáltató kizárólag az Mt. 166. § (2) bekezdésében rögzített mentesülési okok bizonyítása esetén mentesülhet a felelősség alól, a bíróság szerint nem volt jelentősége annak, hogy esetleg informatikai hiba okozta-e azt, hogy a felperes neve a rendszerben a nem engedélyezhető blokkba került. Mindezeket követően a bíróság az alperes hivatkozása alapján az Mt. 167. § (2) bekezdése szerinti feltételek fennállását vizsgálta. E körben utalt az Mt. 6. § (1) -

(2) bekezdésében foglaltakra, mely szerint a munkaszerződés teljesítése során úgy kell eljárni, ahogy az adott helyzetben általában elvárható. A jogok gyakorlása és a kötelezettségek teljesítése során a jóhiszeműség és a tisztesség elvének megfelelően kell eljárni, továbbá kölcsönösen együtt kell működni. A közigazgatási és munkaügyi bíróság szerint a felperes magatartása ezen követelményeknek nem felelt meg azért, mert az alperes az intézményvezető tanúvallomásával bizonyította, hogy a felperes nem mondta határozottan, hogy részt kíván venni a rendkívüli minősítési eljárásban, továbbá a felperes személyes nyilatkozatában elismerte, hogy nem hozta az intézményvezető tudomására, hogy a portfóliója kész van, ezért álláspontja szerint a felperesi magatartásból nem kellett, hogy egyértelmű legyen az intézményvezető számára a felperesi részvételi szándék a rendkívüli minősítési eljárásban. Minthogy a felperes csupán csak várakozott az intézményvezető eljárására, megsértette az együttműködési kötelezettséget, illetőleg az általában elvárható magatartás tanúsítását. Mindezekre tekintettel a közigazgatási és munkaügyi bíróság a felperes vétkes közreható magatartása miatt 50%-50%-os kármegosztást alkalmazott az Mt. 167. § (2) bekezdése alapján a felek között, mivel a portfólió elkészítése nélkül, regisztráció lehetőségének biztosítása mellett sem zárulhatott volna eredménnyel a rendkívüli minősítési eljárásban való részvétel. A bíróság emellett az alperes azon érvelését, mely szerint a felperes a kárenyhítési kötelezettségének nem tett eleget, nem fogadta el, mivel a rendkívüli minősítési eljárásban való részvétel, mind a következő évi általános minősítési eljárásában való részvételre a jelentkezési határidő 2014. április 30. napja volt, ezért a felperestől nem volt elvárható, hogy azt követően, hogy 2014. április 29-én szembesült azzal, hogy nem tud részt venni a rendkívüli minősítési eljárásban, egy nap alatt átgondolja, hogy az eltérő követelmények melletti eljárásban részt kíván-e venni.

[13] A felperes fellebbezése folytán eljáró Tatabányai Törvényszék 2.Mf.20.094/2018/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 5000,- forint másodfokú perköltséget, valamint megállapította, hogy 29.700,- forint fellebbezési illeték az állam terhén marad.

[14] A másodfokú bíróság ítélete indokolásában utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság tájékoztatta a feleket a rájuk háruló bizonyítási teherről, így tájékoztatta a felperest arról, hogy őt terheli a bizonyítás abban a körben, hogy 2014. április 30. előtt az egyszerűsített portfóliója készen volt, és az a portfólió megfelelő volt arra, hogy a rendkívüli minősítési eljárásban részt vegyen. A felperes a bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget, ezért a másodfokú bíróság szerint helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes nem tudta bizonyítani, hogy 2014. április 30-i határidő lejártát megelőző 1-2 nappal korábbi időszakban határozottan jelezte volna az alperesi intézményvezető felé, hogy a rendkívüli minősítési eljárásban részt kíván venni, illetőleg azt sem igazolta, hogy 2014. április 30-ig az elektronikus felületre portfólióját fel tudta volna tölteni.

A felülvizsgálati kérelem és felülvizsgálati ellenkérelem

[15] A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését, a közigazgatási és munkaügyi bíróság ítéletének megváltoztatását és az alperest a kereseti kérelemmel egyezően 742.340,- forint jövedelempótló kártérítés, valamint ezen összegnek 2016. december 4-től a kifizetésig járó törvényes mértékű késedelmi kamata, továbbá perköltség megfizetésére kérte kötelezni. Másodlagosan kérte, hogy a Kúria a törvényszék ítéletét helyezze hatályon kívül és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítsa.

[16] Hivatkozása szerint, ha a feltételeknek nem megfelelő pedagógusok között szerepelt a rendszerben a neve, és ez esetben az intézményvezető annak ellenére, hogy ezt a nem informatikai, hanem a személyi anyag hiányos rögzítéséből eredő hibát időben észlelte, mégsem tett meg mindent ennek kijavítása érdekében, holott ezt kizárólag ő tehetette meg, az ő kötelezettsége lett volna. Nem felel meg a valóságnak az a megállapítás, mely szerint erről az intézményvezető 2014. április 30. napja előtt szembesült, hiszen az intézményvezető erről már akkor értesült, amikor a KIR Nyilvántartás felületén az e-portfólió engedélyezése menüpontot a célból megnyitotta, hogy a saját regisztrációját

engedélyezze, erre pedig 2014. február környékén került sor.

- [17] Az eljáró bíróságok helyesen állapították meg, hogy az alperes az Mt. 166. § (1) bekezdése alapján kártérítési felelősséggel tartozik és a munkáltató kizárólag az Mt. -ben rögzített mentesülési okok bizonyítása esetén mentesülhet a felelősség alól. Ezen megállapításból okszerűen az következik, hogy a munkáltatónak kell bizonyítania az Mt. 166. § (2) bekezdésében, valamint a 167. § (1)-(2) bekezdésében foglalt mentesülési okok fennállását, e körben az alperesnek kellett volna bizonyítási indítványt előterjesztenie, illetve bizonyítékokat csatolnia. Ezen jogi álláspontjukkal szembemenve az eljáró bíróságok akként foglaltak állást, hogy a portfólió elkészítési kötelezettségének teljesítését az alperes erre vonatkozó bizonyítási indítványának hiányában is a felperesnek kellett volna bizonyítania, amely téves jogi álláspont. Ezért az eljáró bíróságok megsértették az Mt. 166. § (2) bekezdésében, 167. § (2) bekezdésében, valamint a Pp. 164. § (1) bekezdésében foglaltakat, mert a portfólió meglétére vonatkozó bizonyítási indítvány, bizonyíték előterjesztésének hiányát a felperes terhére rótták. Az alperes a portfólióval kapcsolatban semmilyen bizonyítási indítványt nem tett, az Mt. 6. § (1) és (4) bekezdésében írtak felperes által történő megszegésére hivatkozással kívánta bizonyítani a 167. § (2) bekezdés első fordulatának fennállását.
- [18] A felperes azt is sérelmezte, hogy az alperes a portfólió elkészültét csak a 21. számú jegyzőkönyvben foglalt nyilatkozatával vitatta, és csak azt követően, hogy a bíróság a portfólióval kapcsolatos kérdést intézett a felpereshez. Az eljáró bíróságok megsértették a Pp. 141. § (6) bekezdését, hiszen az elsőfokú bíróság a 15. számú jegyzőkönyvében mellőzés terhével hívta fel nyilatkozataik előterjesztésére a feleket, mégis figyelembe vette az alperesnek a portfólió meglétére vonatkozó, később előterjesztett nyilatkozatát.
- [19] A felperes sérelmezte, hogy az eljáró bíróságok vétkes magatartásaként, az Mt. 6. § (1) - (2) bekezdésében írt kötelezettségének megszegéseként értékelték, miszerint határozottan nem jelezte az alperesi intézményvezető felé, hogy részt kíván venni a rendkívüli minősítési eljárásban, továbbá nem hozta tudomására, hogy a portfóliója készen van. E körben a felperes arra hivatkozott, hogy ha nem szeretett volna a rendkívüli minősítési eljárásban részt venni, akkor nem is foglalkozott volna azzal, hogy a nem engedélyezhető blokkban szerepel a neve. Ezen lépéséből az alperes számára nyilvánvalónak kellett lennie a rendkívüli minősítésben történő részvételi szándéka.
- [20] Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet „helyben hagyását”, a felülvizsgálati kérelem elutasítását és a felperes felülvizsgálati eljárás költségében való marasztalását kérte. Hivatkozása szerint kizárólag felperes magatartása okozta a saját kárát, mivel semmit nem tett annak érdekében, hogy a rendkívüli minősítési eljárást az intézményvezető kezdeményezze a nevében. A felperes azt sem közölte az alperesi intézményvezetővel, hogy a portfóliója készen van, ezért megsértette az Mt. 6. § (1) és (4) bekezdésében foglaltakat.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

- [21] A felperes felülvizsgálat kérelme a következők szerint megalapozott.
- [22] A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (2) bekezdése értelmében kizárólag a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta.
- [23] A Kjt. 2. § (3) bekezdése szerint a közalkalmazotti jogviszonyokban is alkalmazandó Mt. 166. § (1) bekezdése arról rendelkezik, hogy a munkáltató köteles megtéríteni a munkavállalónak a munkaviszonnyal összefüggésben okozott kárát.
- [24] Az eljáró bíróságok egyezően állapították meg, miszerint a perben bizonyított, hogy a felperest ért kár a közalkalmazotti jogviszonyával okozati összefüggésben keletkezett és a munkáltató nem tudta magát kimenteni a kártérítési felelősség alól az általa hivatkozott Mt. 166. § (2) bekezdés b) pontja alapján, mert nem bizonyította, hogy a kárt kizárólag a felperes elháríthatatlan magatartása okozta.
- [25] Az alperes maga sem vitatta az objektív kártérítési felelősségének fennállását, a jogerős ítélet ellen felülvizsgálati kérelmet nem nyújtott be, fellebbezése hiányában ez a jogalapi kérdés már a másodfokú eljárásnak sem képezte tárgyát.

- [26] Az Mt. 167. § (1) bekezdésébe foglalat fő szabály szerint a munkáltató a munkavállaló teljes kárát köteles megtéríteni.
- [27] Az Mt. 167. § (2) bekezdése a kármegosztásról rendelkezik. Ez esetben a kártérítés feltételei fennállnak, ugyanakkor a károkozó felelőssége nem terjed ki a teljes kárra, mivel a károsult felróható közrehatása is megállapítható. E szerint nem kell megtéríteni az kárnak azt a részét, amelyet a munkavállaló vétkes magatartása okozott, vagy amely abból származott, hogy a munkavállaló kárenyhítési kötelezettségének nem tett eleget.
- [28] Az eljáró bíróságok azt az alperesi hivatkozást, miszerint a felperes nem tett eleget a kárenyhítési kötelezettségének, nem állapították meg. A felperes vétkes közrehatását az Mt. általános magatartási követelményeket meghatározó 6. § (1) - (2) bekezdései alapján állapították meg, mellyel a Kúria nem értett egyet, mert az alperes felelősségét csökkentő tényező az irányadó tényállás szerint nem állapítható meg.
- [29] Helytálló érvelést tartalmaz a felperes felülvizsgálati kérelme arról, hogy az alperesnek nem csak annak bizonyítása állt érdekében, hogy a kártérítési felelősség alóli kimentését biztosító feltételek fennállnak, hanem a kártérítés mértékének csökkentését eredményező tényezőket is neki kellett a perben bizonyítania. E körben egymagában az a körülmény, hogy a felperes írásban és bizonyíthatóan szóban sem jelezte, hogy részt kíván venni a rendkívüli minősítési eljárásban, nem elegendő. Az pedig, hogy a felperes portfóliója 2014. április 30-i határidőig nem készült el, az alperes - a felperes állításával szemben - a perben semmivel sem bizonyította, ezért a bizonyítási teher szabálya szerint a bizonyítatlanság a terhére esik (Pp. 164. § (1) bekezdés).
- [30] Az eljáró bíróságok jogszabálysértően állapították meg, miszerint a felperes magatartásával vétkesen megsértette az Mt. 6. § (1) és (2) bekezdésében foglaltakat.
- [31] Az irányadó tényállás szerint a rendkívüli minősítési eljárás 2014. évben egyszeri lehetőség volt speciális jogszabályi feltételekkel. A felperesnek nem kellett rá jelentkeznie. Az alperes intézményvezetőjének állt fenn kötelezettsége arra vonatkozóan, hogy a felperes adatait időben és pontosan rögzítse. ... intézményvezető tanúként vallotta, miszerint 2014. februárban a KIR Személyi Nyilvántartásba az adatokat a rendkívüli minősítési eljárásra tekintettel rögzítette (15. sorszámu jegyzőkönyv 6. oldal utolsó bekezdés). Az irányadó tényállás szerint a határidő lejárta előtt tapasztalta, hogy a felperes neve nem az engedélyezhető blokkban szerepel.
- [32] Az intézményvezetőnek pontosan tudnia kellett, hogy annak a körülménynek, miszerint a KIR rendszerben kinek a neve melyik blokkban szerepel kizárólag csak az egyszeri, rendkívüli minősítési eljárásban való részvétel szempontjából volt jelentősége, hiszen abban maga is részt vett, valamint tisztában volt azzal, hogy a felperes is rendelkezik a rendkívüli minősítési eljárásban való részvételhez szükséges feltételekkel. Az egyéb érdekelt valamennyi köznevelési intézményvezető részére kiküldött tájékoztatója szerint is: „A felső blokkban azok a pedagógusok szerepelnek, akik a KIR Személyi Nyilvántartásban rögzített adatok alapján jogosultak a 2014. évi rendkívüli eljárásban való részvételre.”
- [33] ... intézményvezető tanúként vallotta, miszerint „Azért csak határidőt megelőző pár nappal intézkedtem a hiányos adatok pótlásáról, mert korábban a felperes nem jelezte, hogy a részt kíván venni a rendkívüli minősítési eljárásban”. (15. sorszámu jegyzőkönyv 7. oldal 2. bekezdés). Csak utóbb, az alperesi jogi képviselő kérdésére pontosította vallomását (15. sorszámu jegyzőkönyv 8. oldal 3. bekezdés).
- [34] A fentiekben részletezett körülményeket a Kúria az adott ügyen perdöntőnek tekintette.
- [35] Mindezekre tekintettel a felperes részéről közreható vétkes magatartás nem állapítható meg, ezért a törvényszék jogszabálysértéssel hagyta helyben a felperesnek közalkalmazotti jogviszonyával okozati összefüggésben keletkezett kár megosztásáról rendelkező elsőfokú döntést. Ezért a Kúria a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte, a közigazgatási és munkaügyi bíróság ítéletét megváltoztatta és az alperest további 371.170,- forint és késedelmi kamata jövedelempótló kártérítés megfizetésére kötelezte, ezzel az alperes marasztalásának összegét 742.340,- forintra felemelte.

Záró rész

- [36] A perben a felperes teljes mértékben pernyertes lett, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a Kúria az alperest kötelezte együttes elsőfokú, másodfokú és felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére.
- [37] Az alperes teljes személyes illetékmentességére tekintettel az elsőfokú, másodfokú és felülvizsgálati eljárás illetékét a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.
- [38] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a veszélyhelyzet ideje alatt érvényesülő egyes eljárásjogi intézkedésekről szóló 74/2020. (III.31.) korm. rendelet 29. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.
- [39] A felülvizsgálat lehetőségét a Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja kizárja.

, 2020. június 3.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, előadó bíró, Dr. Tánczos Rita s.k. bíró, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő